

Svatí nás inspirují

Únor 2026

1 Sv. Pavel Miki se svými druhy

- 1. 1 Ze života sv. Pavla Mikiho
- 1. 2 Biblické světlo: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou.“ (Mt 10,28)
- 1. 3 Jak žít odkaz svatých japonských mučedníků dnes?

2 Sv. Josefína Bakhita

- 2. 1 Ze života sv. Josefíny Bakhity
- 2. 2 Biblické světlo: „*Hospodin je blízko těm, jejichž srdce je zkroušené, a zdeptané duše zachraňuje.*“ (Žl 34,19)
- 2. 3 Jak žít odkaz sv. Josefíny Bakhity dnes?

3 Sv. Kateřina Ricciová

- 3. 1 Ze života sv. Kateřiny de' Ricci
- 3. 2 Biblické světlo
- 3. 3 Jak žít odkaz sv. Kateřiny de' Ricci dnes

1 **Sv. Pavel Miki se svými druhy**

1. 1 **Ze života sv. Pavla Mikiho**

(* 1562, † 1597 Nagasaki), svátek 6. února

Pavel Miki pocházel z přední japonské rodiny a vyrostl v době, kdy se křesťanství v Japonsku rychle šířilo díky jezuitským misionářům. Mezi prvními hlasateli byl sv. František Xaverský. Pavel Miki měl sice obtíže se studiem latiny, ale stal se znalcem buddhistických nauk a tradic, což mu umožnilo úspěšně diskutovat s místními učenici. Vstoupil do jezuitského řádu. Proslul jako výborný řečník a také hlubokou vírou a schopností vést dialog s lidmi své kultury.

Japonský císař Tojotomi Hidejoši zprvu křesťanství toleroval, ale postupně se začala šířit podezření, že misionáři jsou tajnými agenty španělských a portugalských kolonialistů. Navíc mezi Japonskem a Španělskem vzrostlo napětí a roku 1596 císař zahájil tvrdé pronásledování křesťanů. V prosinci téhož roku bylo v Osace uvězněno šest františkánů a tři jezuité. K nim bylo připojeno patnáct japonských katolíků, včetně katechetů, lékařů a dvou mladých chlapců. Všem uřezali levé ucho a v okovech je veřejně vystavovali, aby ostatní odstrašili od víry. Skupina byla po těžkém věznění vedena dlouhým pochodem do Nagasaki, kde byla ukřižována.

Pavel Miki byl přibit na kříž jako ostatní, ale ještě před smrtí veřejně kázal o Kristu – s pokojem, bez zášti, s výzvou k lásce k nepřítelům, jeho poslední slova tak svědčí o hloubce jeho víry. „Jsem pravý Japonec. Jediný důvod, proč mne zabíjejí, je ten, že jsem hlásal Kristovu nauku a děkuji Bohu, že za to umírám... Chci vám všem ještě jednou říct: Proste Krista, aby vám pomohl být šťastnými. Já poslouchám Krista. Podle Kristova příkladu odpouštím svým pronásledovatelům a prosím Boha, aby se nad všemi smiloval.“ Všichni byli nakonec probodnuti kopími 5. 2. 1597 – tito mučedníci vydali nejvyšší svědectví lásky a věrnosti.

V roce 1862 bylo těchto 26 mučedníků slavnostně kanonizováno papežem Piem IX. Jejich odvaha a věrnost Kristu zůstávají inspirací pro věřící po celém světě.

1. 2. **Biblické světlo: Důvěra v Boží pomoc, sílu a ve věčný život**

Mt 10,28 - „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou.“

Tato Ježíšova slova slyšeli mučedníci ve svých srdcích možná jasněji než my dnes. A přesto platí i pro naši dobu: nebát se těch tlaků, které chtějí umlčet víru v našem každodenním životě – strachu z nepochopení, z posměchu, z odmítnutí.

Mučedníci z Nagasaki nejsou svědky dávné exotické historie. Jsou svědky víry, která jako zlato prochází ohněm – a jejich hlas stále zaznívá i do dnešního světa, kde sice možná nečelíme meči, ale často žijeme pod tlakem pohodlnosti, kompromisů a strachu být jiní.

1.3 Jak žít odkaz svatých japonských mučedníků dnes?

- **Víra je dar, který stojí za to nést i s námahou.**

Pavel Miki se nespokojil s povrchností – hledal, rostl, nechal evangelium formovat svou identitu.

- **Křesťan nemá nepřátele – ani když jimi druzí jsou.**

Jeho odpuštění je výzvou pro nás, kteří někdy zápasíme i s drobnými křivdami.

- **Svědectví je víc než slova.**

Jejich kříže stály na kopci nad Nagasaki – viditelné pro celé město. Dnes se od nás očekává, abychom byli stejně viditelní svatostí, opravdovostí života, ne okázalostí. Pavel Miki byl mostem mezi kulturou Japonska a evangeliem. I my jsme voláni být mosty – lidmi, kteří spojují, ne rozdělují.

Sv. Pavel Miki a jeho druhové nám připomínají, že síla evangelia není v triumfu nad druhými, ale v lásce, která se vydává až do krajnosti. Jejich svědectví je světlem, které nezhaslo – a může se stát světlem i pro naše cesty víry.

2 Sv. Josefína Bakhita – Světlo Boží dobroty uprostřed temnoty

2.1 Ze života sv. Josefíny Bakhity

(* 1869 Súdán, † 1947 Itálie), svátek 8. února

Sv. Josefína Bakhita se narodila v Súdánu v prosté a milující rodině, ale už jako dítě byla unesena arabskými otrokáři. Prošla rukama několika pánů, zakusila bití, mučení i hluboké ponížení. Sama později přiznala, že trauma bylo tak silné, že zapomněla své vlastní rodné jméno – „Bakhita“ („šťastná“) bylo jméno, které jí dali otrokáři.

Naposled ji koupil italský konzul Calisto Legnani, který s ní zacházel jako se služebnou a pomáhal jí také pátrat po své rodině; bohužel bezvýsledně. Bakhita se ním dostala do Itálie, a dál žila v rodině Marie a Augusta Michieli, kde dělala chůvu Mimmině, jejich asi tříleté dcerušce, která k Bakhitě silně přilnula. Tam také poznala řádové sestry kanosiánky, které se staly jejími duchovními průvodkyněmi. Poprvé v životě slyšela o Bohu, který ji miluje, nikoli vlastní. Toto poznání se stalo zlomem jejího života.

Roku 1890 přijala svátost křtu, biřmování a první svaté přijímání. Později vstoupila k sestrám a v komunitě prožila 50 let služby, v jednoduchosti a hluboké radosti. Byla známá svou laskavostí, milým úsměvem a schopností odpouštět. Často říkala: *„Kdybych nepotkala ty otrokáře, nemohla bych poznat Krista.“* Její postoj byl svědectvím, že Boží milost dokáže proměnit i ta nejhlubší zranění.

Jak léta přecházela, začínala Josefína pociťovat následky brutálního zacházení, především kopanců a bičování, jež vytrpěla ještě jako otrokyně. Když nakonec skončila na vozíčku, trávila celé hodiny v modlitbě před svatostánkem a svá utrpení obětovala za církev, za papeže a za obrácení hříšníků.

Jan Pavel II. ji kanonizoval v roce 2000 a označil za patronku Súdánu a proti otroctví.

2.2 Biblické světlo – Milost silnější než zranění

Žl 34,19: „Hospodin je blízko těm, jejichž srdce je zkroušené, a zdeptané duše zachraňuje.“

Tento verš se dokonale zrcadlí v životě Bakhity. Bůh byl blízko jejímu zraněnému srdci – i když o tom ona sama ještě nevěděla. A v pravý čas ji vyvedl z otroctví nejen fyzického, ale i vnitřního.

Svatá Josefína Bakhita je svědkem toho, že žádné lidské utrpení není pro Boha ztracené. I přes unesení z domova, prodání do otroctví, ponižování a zbavení lidské důstojnosti se její život nestal příběhem hořkosti, ale nepochopitelné vnitřní svobody. To, co lidé v jejím životě lámali, Bůh později něžně uzdravoval.

Bakhita poznala mnoho pánů, kteří jí ubližovali. A právě proto dokázala s hlubokou pravdivostí rozpoznat, kdo je skutečný Pán – ten, který netýrá, ale miluje. Setkání s Kristem jí dalo nový pohled na její minulost. Nevymazalo bolest, ale proměnilo ji v pramen milosrdenství. Bakhita dokázala odpustit těm, kteří jí ublížili, a dokonce říkala, že by jim líbala ruce, protože skrze jejich krutost mohla poznat Boha.

2.3 Jak žít odkaz sv. Josefíny Bakhity dnes

„Ty jsi můj Pán, já jsem Tvá služebnice.“

- **Učit se radikálnímu odpuštění**

Odpuštění neznamena popřít zlo ani omluvit bolest. Znamená odmítnout, aby nás minulost držela v otroctví. Bakhita ukazuje, že Boží milost umí překonat i lidsky nepřekonatelné.

- **Vidět důstojnost v každém člověku**

Josefína věděla z vlastní zkušenosti, co znamená být zbaven hodnoty. Proto každého zahrnovala úctou a laskavostí.

- **Postavit se proti modernímu otroctví**

Ač zní „otroctví“ jako pojem z dávné historie, i dnes existuje v podobě obchodování s lidmi, zneužívání pracovních migrantů či zadlužení.

- **Nechat se proměňovat Boží něhou**

Bakhita byla důkazem, že setkání s Kristem může uzdravit zraněnou identitu. Místo studu a strachu v ní vyrostly radost a pokoj.

Podnět k modlitbě:

Svatá Bakhita je patronkou všech, kdo trpí zneužíváním.

Její příběh nás vyzývá k tomu, abychom se modlili za oběti moderního otroctví, obchodování s lidmi a jiných forem vykořisťování či za oběti trestné činnosti. Zároveň nás může inspirovat ke konkrétní pomoci či podpoře organizací pomáhajícím obětem trestné činnosti, včetně domácího, sexuálního, ekonomického či předsudečného násilí a vykořisťování a též k tomu, abychom se o tyto záležitosti více zajímali.

Pane, dej i mně zakusit Tvoji lásku tak hluboce, aby mě proměňovala, uzdravovala a vedla k novému životu. Amen.

3 Sv. Kateřina de Ricci

3.1 Ze života sv. Kateřiny de' Ricci

(23. dubna 1522 Florencie v Itálii, † 2. února 1590 Prato v Itálii)

Kateřině, vlastním jménem Alessandra Lucrezia Romola de' Ricci, velmi brzo zemřela matka a otec ji dal na výchovu do kláštera beneditinek v Monticelli. Později ji odtud odvedl a chtěl ji provdat. Na její prosby od svého úmyslu upustil a dovolil jí vstoupit do kláštera dominikánek v Prato, kam vstoupila již ve 13 letech. Tam dostala řeholní jméno Kateřina. Již jako dítě projevovala mimořádnou zbožnost a hluboký vztah k modlitbě.

Brzy po vstupu začala prožívat hluboké mystické zkušenosti. Největší zvláštností v jejím životě bylo prožívání Kristova utrpení. Od roku 1542, kdy jí bylo 20 let, každé úterý upadala do mystického vytržení, během něhož prožívala utrpení Ježíše Krista na Kalvárii. Tento jev se opakoval dvanáct let. Na jejím těle se objevovaly stigmatické rány – rány na rukou a nohou, stejně jako stopy trnové koruny na hlavě. Tyto mimořádné události vzbudily v Pratu obrovský zájem a do kláštera přicházely zástupy poutníků. Kateřina se proto modlila, aby tato zjevení ustala, a její prosby byly vyslyšeny. Ve chvílích hluboké modlitby se jí, podobně jako Kateřině Sienské, její patronce, na prstu objevilo prstencovité stigma představující její sňatek s Kristem.

Byla známá nejen pro své mystické dary, ale také pro svou moudrost, lásku k sestrám, schopnost vést druhé a pro svou velkou pokoru. V roce 1552 ji sestry zvolily za svou doživotní převorku. Dbala, aby v klášteře byla poctivě zachovávána všechna řeholní pravidla. I přes mimořádné duchovní dary zůstala praktická, vyrovnaná a laskavá v řešení každodenních starostí komunity.

Byla duchovní přítelkyní svatého Karla Boromejského, svatého Pia V., svaté Marie Magdalény de Pazzi i svatého Filipa Neriho. Byla též poradkyní knížat, biskupů a kardinálů v různých tématech. Její dopisy jsou svědectvím italské duchovní literatury 16. století. Svou mimořádnou úctu ke Kristovu utrpení vyjádřila zvláště ve verších o umučení, složených z úryvků Písma svatého. Obětovala svůj život na odčinění hříchů světa, za obnovu církve, a především za dobrý výsledek Tridentského koncilu. Zemřela po dlouhé nemoci v Pratu 2. února 1590. Benedikt XIV. ji 29. června 1746 svatořečil.

3.2 Biblické světlo:

Gal 2,19–20 – „S Kristem jsem ukřižován; nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“

Tato slova svatého Pavla výmluvně vystihují duchovní cestu sv. Kateřiny de' Ricci. Její život byl naplněn touhou, aby Kristus byl středem všeho – jejích radostí, jejích úkolů i jejích bolestí.

Život sv. Kateřiny de' Ricci ukazuje, že svatost nespočívá v mimořádných úkazech, ale ve věrnosti, pokoře a proměně utrpení v lásku. Její jednota s Kristovým utrpením nebyla únikem, ale zdrojem síly pro službu druhým.

Kateřina připomíná, že každý křesťan je volán spojovat svůj život s Kristem – ne nutně skrze vidění či extáze, ale skrze věrnost, oběť, trpělivost a každodenní službu. Její příklad ukazuje, že pravá spiritualita vyrůstá z obyčejných povinností – z práce, vztahů i zodpovědnosti – a že hluboká modlitba může jít ruku v ruce s praktickou péčí o druhé.

3.3 Jak žít odkaz sv. Kateřiny de' Ricci dnes

- **Věrnost každodenním povinnostem**

Ačkoli zakoušela velké duchovní dary, nikdy neodkládala praktické povinnosti. V dnešním uspěchaném světě je to výzva k vyváženosti: být duchovní, ale zároveň zakotvení v realitě.

- **Přijetí kříže s nadějí**

Její hluboké prožívání Kristova utrpení nebylo pasivním trpěním, ale cestou k větší lásce. Učí nás nést své obtíže s vědomím, že v nich nejsme sami.

- **Služba srdcem**

Kateřina byla laskavou představenou, která dokázala spojit autoritu s jemností. Její příklad nás vede k tomu, abychom jednali s druhými s trpělivostí, soucitem a opravdovým zájmem.

4. Svatí k nám promlouvají

Zkuste přiřadit citace ke sv. Pavlu Miki, ke sv. Kateřině de' Ricci, sv. Bakhitě a ke sv. Tomášovi Kozaki. K oběma světicím patří dvě citace.

1. sv. Pavel Miki

2. sv. Kateřina de' Ricci

3. sv. Josefína Bakhita

4. sv. Tomáš Kozaki, který byl zároveň s ostatními umučen i se svým otcem

A) „Bud'te dobří, milujte Pána, modlete se za ty, kdo ho neznají. Jaká je to velká milost znát Boha!“

B) „Když jdu ke svému Snoubenci a nemám nic, co bych mu mohla nabídnout, protože ve mně nic dobrého není, předkládám mu jeho vlastní bohatství: místo své zlovolnosti mu dávám jeho dobrotu a místo své nedbalosti jeho dokonalá, svatá díla.“

C) „A tak vám prohlašuji, že není jiné cesty ke spáse, pouze té, které se drží křesťané. A jestliže mě ona učí odpouštět nepřátelům a všem, co mi ublížili, rád odpouštím králi a všem, co jsou zodpovědní za moji smrt, a prosím je, aby přijali křesťanský křest.“

D) „Když člověk někoho hodně miluje, velmi si přeje se s ním setkat. Proč bych se tedy měl/a bát smrti? Smrt nás přivádí k Bohu.“

E) „Drahá matko, otec a já jdeme do nebe. Tam tě budeme očekávat. Neztrácej odvahu, i kdyby zabili všechny kněze. Snášej žal pro našeho Pána a nezapomínej, že nyní jsi na pravé cestě do nebe.“

F) „Neztrácejte radost a mějte Ježíše stále ve svém srdci. Mějte se na pozoru, aby do něj nevstoupil smutek či ochablost, protože pak by v něm Ježíš zůstat nemohl, protože on o žádnou takovou výzdobu nestojí.“